

Construïm la unitat cristiana de propòsit i acció que actua en la societat per regenerar la política i construir el bé comú (Mateu 12, 4-5).

Us cridem a treballar plegats per a regenerar la política i aportar solucions als problemes i necessitats que sofrim, i als reptes que cal afrontar, basats en la concepció social i l'ètica cristiana (Mateu 12, 25).

ELS EIXOS DE LA NOSTRA ACCIÓ

- 1. Reconstruir la identitat catòlica.** Només si recuperem amb plenitud la nostra identitat, sabrem qui som, i a què estem cridats. Sobre aquest fonament construirem la nova terra. Visquem així la joia del do de la fe i la seva conseqüència en les obres, perquè sense elles la fe és morta (Jaume 2, 14-26). Identitat també en la vida pública: no podem ser un simple agregat d'individus, incapaços d'aportar les necessàries respostes col·lectives nascudes de la concepció cristiana, que ningú més aportarà.
- 2. Contribuir a l'evangelització, convertir-la en el signe de la identitat cristiana** (Mateu 28, 19-20). Evangelitzar com a dimensió necessària de tota comunitat eclesial i signe del poble de Déu. Com a signe exigent de la unitat, cohesió interna, sentit de pertinença a l'Església, i el necessari enfortiment de la identitat catòlica. L'evangelització com a condició objectiva per a la construcció del bé comú, i de la possibilitat de dur a terme una vida realitzada en el bé. Evangelitzar per fer bona la terra en la qual ha de créixer la llavor de la fe (Marc 4, 1-20): la política no és una àrea exclosa de l'evangelització.
- 3. L'evangelització avui va acompanyada d'una triple acció col·lectiva alliberadora.** Com afirma Simone Weil: "*Abans de ser una teoria sobre Déu, una teologia, els evangelis constitueixen una teoria de l'home, una antropologia*"; i és que com afirma Rene Girard: "*el cristianisme és la ciència humana més fecunda*". Alliberadora de les condicions que impedeixen reconèixer tota la realitat, només plenament visible des de la mirada del sobrenatural. Alliberadora de les estructures del

mal, de la injustícia, de les alienacions i dependències, de l'explotació de les persones i de la natura. Alliberadora de tot el que destrueix la identitat humana, la seva naturalesa específica.

4. **Cal identificar amb claredat i precisió les arrels de les múltiples crisis, raonar-les i fer-ne el debat més ampli possible.** Fins ara els poders hegemònics senyalen a la seva conveniència el que en realitat només són símptomes. No volen diagnosticar la malaltia i es limiten a senyalar que el malalt té febre.
5. **És necessari que els cristians actuem directament per assolir que la política sigui allò que ha de ser:** l'ús de poder legítim per a la consecució del bé comú. Bé comú que, com afirma el Concili Vaticà II, *"abasta la totalitat d'aquestes condicions de la vida social amb la qual els homes, famílies i associacions poden aconseguir més plenament i fàcilment la seva pròpia perfecció"* (Gaudium et Spes, 74). És decisiu que ens fem presents a les institucions, perquè la llei de la contesa política, dicta que els moviments que es mantenen al marge acaben sent absolutament marginals. Aquesta és la situació que ha esdevingut.
6. **Cal l'acció dels cristians en la vida pública,** la política i la comunicació perquè som portadors, encara ineficaços, de les millors respostes als problemes del nostre temps. Cal participar en el debat cultural de la societat, en el diàleg i la crítica amb la cultura hegemònica, i amb capacitat de formular alternatives.
7. **L'acció cristiana no pot ser només individual, ha de ser també col·lectiva** com a poble que comparteix una mateixa identitat cristiana. És una idea perniciosa i contrària a la pròpia naturalesa cristiana afirmar-se només en l'acció individual.
8. **Hem de normalitzar el referent de Déu i de la concepció cristiana en la vida i l'espai públic,** perquè és una component indestriable de la nostra societat plural, i el fonament principal

de la nostra cultura. Avui la concepció cristiana és titllada de creença privada i li és negada la seva aportació a la vida pública. A cap més forma de pensar ni grup social se li aplica aquest criteri de marginació. Aquesta necessitat és avui, encara més peremptòria, perquè desapareguts els acords morals compartits, la llei és l'única expressió de moralitat comuna. Si continuem absents en l'elaboració i aprovació de les lleis, aquestes estaran més i més allunyades de concepció cristiana de ser humà.

9. **Promoure la comunitat responsable** basada en el vincle que s'expressa en l'amor, el compromís social i el deure com a alternativa a la societat desvinculada.
10. **Perquè la política serveixi realment al bé comú cal regenerar-la.** És una opinió àmpliament majoritària, que necessita per assolir la resposta adequada, saber exactament què és el que ha degenerat i què és el que volem refer de nou. Si no és així, regeneració es converteix en una paraula buida. Regenerar-la significa també i com a mínim: modificar la legislació electoral per dotar de poder als electors, legislar unes millors garanties perquè els partits realitzin democràticament la seva funció de canalitzar l'opinió pública, supervisar millor la despesa pública que ocasionen per tots els conceptes, i establir un sistema independent de rendiment de comptes per part dels governs.
11. **Cal retornar com a qüestió principal el sentit a la política,** que no és el que practiquen avui els partits, que cada vegada més actuen en benefici del seu poder particular, i de la facció que en cada moment el governa. Tota exigència ètica, tota pràctica virtuosa ha quedat fora, i el bé comú és una entelèquia. No és endebades que els partits siguin les institucions menys valorades pels ciutadans.
12. **Promoure polítiques per assolir una economia reformada** basada en el bé comú i en la concepció social cristiana, com a alternativa a un model econòmic que deixa al marge a molta

gent, la cultura del “descart” a la qual es refereix Francesc. Identifiquem les grans qüestions claus, fem-ne un diagnòstic integral des de la perspectiva cristiana, i definim polítiques de reforma des de la doctrina social de l'Església. L'economia ha de fer possible la millora dels quatre béns socials bàsics: l'ensenyament i la sanitat gratuïta i de qualitat, l'atenció efectiva a totes les persones dependents i l'habitatge digne.

- 13. La cultura de la vida digna des de la concepció fins a la mort natural, i en tot el període de vida viscuda**, com a alternativa a la cultura de la mort que pretén resoldre els problemes aplicant una “veterinària per a humans” amb l'avortament i l'eutanàsia. I també promoure la dignitat de la persona davant l'augment de la pobresa, la desigualtat, la paràlisi de l'ascensor social, el deteriorament de les condicions del treball, i la formació del precariat, i la manca d'habitatge.
- 14. El projecte cristià fonamentat en la seva antropologia, la pràctica de les virtuts, i la perspectiva humanista com a alternativa a la ideologia de la perspectiva de gènere.**
- 15. Prioritat a la protecció i foment de la família** basada en el matrimoni amb vocació de permanència i obert a la descendència, l'aplicació efectiva de la perspectiva de família, el dret dels pares a escollir l'educació moral i religiosa dels fills a l'escola, i refusar que l'estat adoctrini als menors en concepcions morals, i converteixi el laïcisme en la religió de l'escola pública.
- 16. Presentar davant el feminisme de gènere**, la defensa i promoció efectiva dels drets civils, socials, polítics i econòmics de totes les dones, joves i grans, solteres i casades, mares i vídues, que treballen a casa o fora d'ella, com a alternativa. Alternativa de la dona real i la seva llibertat d'elegir i no només l'estereotip que imposa el feminisme de gènere de dona necessàriament enfrontada a l'home, i desvinculada del matrimoni i de la família. Cal aprofundir i difondre les grans contradiccions de la perspectiva i feminisme de gènere, emmascarant la desigualtat econòmica entre els grups socials,

oblidant-se de la condició real de la majoria de dones, i l'acceptació passiva, quant no col·laboració, amb les més grans violències estructurals contra la dona: la prostitució, la pornografia, i els ventres de lloguer.

- 17. Refer i protegir la identitat de la naturalesa humana**, avui malmesa per la descristianització que danya la identitat religiosa, la perspectiva de gènere que anorrea la unitat de l'ésser humà i la seva especificitat femenina i masculina, i la identitat neix del treball digne com a col·laborador en l'obra de la Creació.
- 18. Reclamar una efectiva formació religiosa a l'escola** en un doble sentit. D'oferta obligatòria i lliure elecció per l'educació religiosa confessional, i de cultura bíblica no confessional, per aprofundir en el que són els fonaments de la nostra antropologia, sistema de valors, art i cultura.
- 19. Formular una política immigratòria** basada en la concepció cristiana de la solidaritat, dignitat humana, pau civil, drets i deures, i desenvolupament dels pobles.
- 20. Promoure una cultura del respecte** i protecció pels diferents i especialment pels més febles, amb una especial atenció als menys atesos fins ara: ancians i infants.